Nr. 8. w Sobotę dnia 10. Stycznia 1863.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY: 1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na ½ szerokości przyjmują się tylko w Expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Paryż, 7. Stycznia wieczorem. — Brygada przeznaczona do Meksyku odpłynie do Vera Cruzu w połowie Stycznia.

— Patrie donosi, że we Florencyi i Lombardyi rozszerzają się knowania mazinistoskie.

Paryż, 9. Stycznia. — Monitor zamieścił dziś wykaz bankowy, wedle którego gotowizna zmniejszyła się o 51 mil., bieżący rachunek skarbu zaś o $13\frac{3}{4}$ mil. Teka natomiast zwiększyła się o 84 mil., obieg not o $43\frac{5}{6}$ mil., rachunki prywatne o $15\frac{1}{2}$ mil. i zaliczki o $20\frac{2}{3}$ mil.

— Z Madrytu donoszą pod d. 8. b. m., że Mon podczas rozpraw nad adresem upierał się przy swojem twierdzeniu, że Collantes wiedział o kandydaturze arcyksięcia Maxymiliana. Po odpowiedzi Collantesa, odrzucono Mona poprawkę głosami 150 przeciw 72.

Neapol, 9. Stycznia. — Policya zabrała korespondencye burbońskie z Rzymu, w których znajdowały się statuta do organizacyi reakcyjnych komitetów, które miano utworzyć w południowych prowincyach. Statuta te przedłożyli Franciszkowi II. książęta Popoli i della Regina i tenże je potwierdził.

Petersburg, 9. Stycznia. — Komitet wysadzony do zmiany ceł postanowił zniżyć cło od dowożonego surowego cukru, które ma wynosić od roku 1864 stopniowo aż do roku 1870 rocznie $\frac{1}{4}$ rubla od puda. Od r. 1870 zaś ma toż cło od strony lądu i morza wynosić zarówno $1\frac{1}{2}$ rubla.

Tryest, 9. Stycznia. — Z Kalkuty i Singapore donoszą pod d. 8. z. m., że Holendrzy sposobią wyprawę na obsadzenie portów na wschodnich brzegach Sumatry.

— Z Hongkong piszą pod d. 1. Grudnia, że Pekin spokojny. Pod Paokong 12 mil od Tsingpu przyszło do bitwy między Burgeninem następcą Warda z Taipingsami, w której ostatni ponieśli klęskę. Jenerał tatarski Tob wyruszył na oblężenie Nankinu.

— Okręt holenderski udał się z 20ma Japończykami do Holandyi.

— Donoszą z Yeddo że wychodztwo Damiosów trwa ciągle. Dekreta rządu japońskiego nie są już wydawane w imieniu Tajkuna, ale w imieniu cesarza. W Nangasaki stało 6 rosyjskich okrętów wojennych. Miały wkrótce odbić do Szangai, aby dopomagać cesarskim przeciw powstańcom. Komendant rosyjski zażądał od gubernatora w Nangasaki placu na założenie magazynów i lazaretów. Gdy mu gubernator odmówił, zajął plac przemocą.

Berlin, 6. Stycznia. — Piszą do kolońskiej gazety: przywracanie do urzędów postawionych do dyspozycyi wyższych urzędników administracyjnych za ministerstwa Hohenzollera i Auerswalda rozpoczyna się. Pan Byern były prezes rejencyi w Gumbinie, został zamianowany prezesem rejencyi w Sigmaringen i wkrótce swój urząd nowy obejmie. Zamianowanie znakomitego dyrektora ministeryalnego pana Horna, naczelnym prezesem w W. Ks. Poznańskiem, jest poczytywane za wykluczenie od centralnej do prowincyalnej administracyi. Obrabianie jego administracyjnych personaliów nie pozyskało pochwały tak zwanych dyscyplinarnych ministrów, ministra spraw wewnętrznych i skarbu. Podwyższenie stopnia z tą nominacyą nie jest połączone, bo tak naczelni prezesowie, jak dyrektorzy ministeryalni zajmują stopień radzców 1ej klasy, a podwyższenie pensyi jest małe, gdyż pan Horn jako naczelny prezes musi podejmować większe koszta reprezentacyjne. Pan Horn jest synem sławnego lekarza tego nazwiska i był dawniej justyciaryuszem w prezydyum policyjnem. Z ministerstwa spraw wewnętrznych tajny radzca Hobrecht, za administracyi hr. Schwerina powołany, ma być przeznaczony do administracyi prowincyalnej i zastąpiony przez tajn. radzcę Kröchera. Podobno chcą go wybrać na nadburmistrza miasta Wrocławia. Ministerstwo spraw wewnętrznych ma być znów podzielone na dwa wydziały, na stanowo polityczny i administracyjny. Kierunek pierwszego ma być powierzony tajn. nadradzcy rejencyjnemu Klützowi, a drugiego pozostać przy sekretarzu stanu Sulzerze.

— Władze policyjne zabierając część polityczną, konfiskują także dodatki z inseratami i usprawiedliwiają to powodami, że obie części składają całość czyli numer całej gazety. Przeciw temu protestują nakładzcy i odwołują się z tego powodu do rostrzygnięcia sądów.

— Skonfiskowany numer 1 Tribuny zwróciła policya, natomiast zabrała wczorajszy (z d. 5. Stycznia) numer Publicysty.

Frankfurt n. M. 5. Stycznia. — A. A. Zeitung pisze: dotąd donoszono, że powołanie rezerw pruskiej piechoty miało na celu ułatwienie służby po fortecach związkowych. Teraz pokazuje się, że Prusy zwołują rekrutów do kawaleryi w pierwszych dniach Lutego, zamiast na 1. Kwietnia. Dalej słyszymy, że już wygotowane tu się znajdują rozkazy do powołania rezerw do tutejszych oddziałów pruskiej kawaleryi i artyleryi. W skutek najnowszych rozporządzeń mają tu być dostawieni teraz rekruci do artyleryi i staną już jutro. Nakoniec mówią w tutejszych kołach wojskowych o zmobilizowaniu 7 i 8 korpusu armii pruskiej, to jest westfalskiego i reńskiego korpusu.

Podróż Polaka z Anglii do Ameryki,

jego wstąpienie do wojska Stanów Zjednoczonych Ameryki, opisanie widzianych stosunków i wypadków w roku 1862.

(Dalszy ciąg z Nr. 6.)

Dnia 18. Czerwca komenderowałem wartą i posterunkiem pułku naszego w bliskości przez nas usypanej bateryi. Sam nieprzyzwyczajony do tak frugalnej żywności i klimatu tak zmiennego Wirginii, febry się nabawiłem, lecz pełniłem służbę o ile mogłem, zwłaszcza że znałem dokładnie język angielski i mój pułkownik pan Feliks Confort zwykle na ważne posterunki mnie wysyłał, co pochlebiało mojej miłości własnej. W nocy tego samego dnia to jest 18. Czerwca około godziny 2ej — alarm bić zaczęto w bliskości mego posterunku, dowiedziawszy się od oficera sztabowego, że nieprzyjaciel w licznych kolumnach w tym kierunku gdzie stałem nadchodzi, zwinąłem posterunek i do pułku powróciłem, gdzie już rozpoczęto formować pułk w kolumny i nadesłano nam trzy działa do poparcia naszych. Po zdaniu raportu wstąpiłem z moim oddziałem, składającym się z 42 ludzi do szeregów kompanii E, gdzie czekałem komendy. Staliśmy dość długo bez rozkazów, aż nakoniec dano nam rozkaz postąpienia jak najspieszniejszego na lewe skrzydło brygady i trzymania tam pozycyi aż do dalszych rozkazów. Pułkownik chcąc jak najspieszniej zająć swoją pozycyą, zakomenderował krokiem podwójnym a nakoniec kłusem. Zapomniał że mając las przed oczyma, niemoglíśmy w ściśnionych kolumnach biegnąć, szeregów utrzymać. Wkroczywszy do lasu, nieporządek i nieład powstał w kolumnach niewyćwiczonego żołnierza i szczęściem nazwać mogę, że w tym haosie nieprzyjaciel na nas nienatarł i ciemność uchroniła nas od chaniebnego zniesienia, gdyż nieprzyjaciel niemógł rozpoznać naszego zamieszania i nieładu. Przy tem zamieszaniu padłem z całym pakunkiem i ciężarem na pieniek a na mnie kilku żołnierzy z plutonu tylnego. Straciłem w pierwszej chwili zmysły i dopiero za pomocą żołnierzy powstałem, lecz spostrzegłem że z trudnością i z bólem mogę postępować. Konieczność zmusiła mnie do zebrania wszystkich sił i stanięcia na miejscu mi naznaczonem. Komenderowałem 3cią sekcyą w kompanii i trzeba mi było uformować pierwsze dwa plutony, które w zamieszaniu do kompanii F się dostały. Po dość długiem nawoływaniu i komendzie, uformowałem nanowo mój pluton i złączyłem się z centrem pułku, gdzie już ogień karabinowy rozpoczął ciemność nas otaczającą rozjaśniać.

Zaledwie uformowaliśmy się w lesie, nieprzyjaciel uwiadomiony krzykami komendy i sygnałami trębacza o naszej obecności w lesie, niezadługo przywitał nas ogniem batalionowym i wkrótce natarł na nas bagnetem.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 7. Stycznia. — Do gazety wrocławskiej piszą: Z prowincyi niemamy dobrych wiadomości. Stronnictwa ruchu wszędzie wielką mają przewagę, tak że umiarkowani niemają głosu i tego nie śmieją podnosić. W płockiem dziedzic Zaremba aresztował poborców rewolucyjnych i odstawił do gubernium, za co go w powrocie powieszono. Woźnicy i bryczki dotąd nieodkryto. Niewiadomo gdzie się znajdują.

— Wczorajszy dzień obchodzono tu z pompą dworską. Wielka księżna Konstantynowa, która w Nowy rok jako chora nie była obecną, wystąpiła z całą okazałością w to święto ruskie narodzenia Jezusa Chrystusa, miała na głowie diadem wartości milion franków, a u sukni ogromne rucho.

Warszawa, 5. Stycznia. — W imieniu Najj. Aleksandra II. cesarza wszech Rosyi, króla polskiego itd.

Rada administracyjna Królestwa.

W wykonaniu art. 83 prawa o oczynszowaniu z urzędu ukazem najwyższym z d. 5. Czerwca 1862 r. zatwierdzonego, oraz na mocy artykułu 2 tegoż ukazu, na przedstawienie komisyi rządowej sprawiedliwości i po wysłuchaniu rady stanu Królestwa, stanowi następującą:

Instrukcyę do postępowania przed radą stanu w sprawach z oczynszowania.

Art. 1. Przy ogłoszeniu wyroku delegacyi czynszowej klauzulą egzekucyjną, stósownie do art. 68 prawa o oczynszowaniu z urzędu, opatrzonego, lub decyzyi w myśl art. 90 tegoż prawa wydanej. Członek delegacyi do tej czynności wyznaczony, protokólarnie stronom oznajmi:

1) Że do podania skargi rekursowej do rady stanu, z powodów w art. 79 wzmiankowanego wyżej prawa wymienionych, służy im dni 30, licząc od następnego dnia po ogłoszeniu, po upływie którego to czasu skarga przyjętą nie będzie.

2) Że strona, której skarga będzie odrzuconą lub wyrokiem uznaną zostanie bezzasadną, może być skazaną na zapłacenie kosztów stempli i portoryi w wysokości, jaką rada stanu ustanowi, strona zaś, przeciw której kasacya wyrzeczoną zostanie, oprócz kosztów powyższych, poniesie koszta nowego zjazdu komisyi czynszowej, jeżeli ten nakazany zostanie.

3) Że skarga rekursowa winna być napisana i wsparta dowodami w sposób artykułami 2 i 3, przepisany.

Jednocześnie z ogłoszeniem, członek delegacyi na oryginale i na kopiach wyroku, — które to ostatnie stósownie do art. 114 prawa o oczynszowaniu z urzędu na gruncie dla właściciela majątku i dla osadników pozostawić jest obowiązany, — zapisze datę ogłoszenia.

Art. 2. Skarga rekursowa adresowana do rady stanu Królestwa, obejmować winna:

1) Imiona, nazwiska, tudzież zamieszkanie stron;

2) krótkie przedstawienie sprawy i powodów, żądanie kasacyi usprawiedliwiających.

Do skargi tej dołączoną być powinna kopia ostatecznego wyroku, lub decyzyi delegacyi czynszowej, na które skarga jest zanoszoną i dowody skargę wspierające.

Art. 3. Właściwy wójt gminy lub burmistrz, na żądanie strony interesowanej, upoważniony jest do wydawania za swoim podpisem i pieczęcią, kopii z wyroku lub decyzyi delegacyi czynszowej, jakie na gruncie, w myśl art. 114 prawa o czynszowaniu z urzędu, członek delegowany pozostawi. Skarga rekursowa i dołączone do niej dowody pisane być mogą na papierze zwyczajnym.

W razie, jeżeli w żądaniu kasacyi kilku lub więcej osadników mieć będzie interes łączny, wszyscy podać mogą jedną skargę zbiorową i dołączyć jedną tylko kopię zaskarzonego wyroku lub decyzyi.

Skarga tak pojedyńcza jak i zbiorowa podpisaną być powinna własnoręcznie, przez każdego z odwołujących się do kasacyi.

Gdyby jednakże pragnący podać skargę, lub jeden z nich pisać nie umiał, do napisania jej może użyć kogokolwiek, pod warunkiem jednak, że układający ją zamieści na końcu podania, imię, nazwisko, oraz zamieszkanie swoje.

Art. 4. Jeżeli podający skargę rekursową pragnie, aby była popieraną przez jednego z obrońców przy radzie stanu, może w samej skardze wymienić jego nazwisko.

Wolno mu to uczynić także w podaniu późniejszem, jak niemniej w tenże sam sposób, składać w poparciu swych żądań wszelkie dowody i objaśnienia.

Art. 5. Skarga rekursowa składaną lub nadsyłaną być ma na ręce sekretarza stanu. W razie przesłania jej pocztą, uważaną będzie za podaną z dniem oddania jej do ekspedycyi pocztowej, dowodem czego ma być rewers pocztowy.

Sekretarz stanu, po otrzymaniu skargi, zaznaczy na niej datę odebrania i poleci ją wciągnąć do Dziennika »podań kasacyjnych, oddzielnie utrzymywanego.

Jednocześnie sekretarz stanu, świadectwo obejmujące:

1) datę podania i prezentaty w radzie stanu,

2) imię i nazwisko podającego skargę,

3) wyszczególnienie, jaka delegacya czynszowa i pod jaką datą wydała wyrok lub decyzyę zaskarzoną, —

bezzwłocznie prześle właściwemu naczelnikowi powiatu. Ten ostatni, pod odpowiedzialnością z urzędu, poleci je natychmiast doręczyć prezydującemu w delegacyi czynszowej, który, albo sam na protokóle ogłoszenia zanotuje, że skarga rekursowa została podaną, albo zanotowanie to i wstrzymanie wykonania wyroku lub decyzyi członkowi ekonomicznemu zaleci.

Art. 6. Po zaciągnięciu skargi do dziennika kasacyjnego, sekretarz stanu odeśle ją wraz z dowodami do wydziału spornego rady stanu.

Przewodniczący w tym wydziale, wyznaczy referenta. Po sporządzeniu relacyi i złożeniu jej na ręce przewodniczącego, tenże wyznaczy termin do przedstawienia jej w Wydziale. Termin ten licząc od daty dojścia skargi do rady stanu, nie może być dalszym jak za dni 15.

Art. 7. O wyznaczonym terminie przewodniczący zawiadamia sekretarza stanu, który w miarę uznania, stósownie do art. 50 najwyższego ukazu o radzie stanu, z d. 5. Czerwca 1861 r. potrzebne objaśnienia przedstawiać może, i poleci zawiadomić o terminie tym obrońcę, jeżeli skarżący go ustanowił.

Obrońcy temu dozwolonem będzie przejrzeć skargi i dowody złożone w wydziale spornym. Ma on prawo, w imieniu strony, złożyć jedno pismo objaśniające i dołączyć doń potrzebne dowody.

Art. 8. W wydziale spornym, utrzymywane będą:

1) Wokanda, do której wpisują skargi rekursowe, podług kolei dat wyznaczonych, dla przedstawienia relacyi.

2) Sentencyonarz obejmujący decyzye wydziału.

Decyzye orzekające przyjęcie skargi do instrukcyi będą bez motywów. Zawierać jednak mają wymienienie tych punktów z art. 79 prawa o oczynszowaniu z urzędu, z powodu których rekurs, na żądanie strony, lub z urzędu przyjętym został.

Decyzye zaś odrzucające skargę z powodów w art. 80 tegoż prawa przytoczonych, powinny być usprawiedliwione motywami szczegółowemi.

Art. 9. Skarga rekursowa z urzędu przyjętą będzie do instrukcyi, chociażby żaden z powodów przez stronę przytaczanych nie istniał, gdy przy decydowaniu, wydział sporny dostrzeże, że delegacya czynszowa w wyroku, lub w decyzyi, dopuściła któregokolwiek z uchybień w art. 79 prawa o oczynszowaniu z urzędu wymienionych.

Art. 10. Przy wydaniu decyzyi, odrzucającej skargę rekursową, obliczone zostaną koszta nieużytych i nieopłaconych stempli i portoryi; koszta te, jeżeli umorzonemi nie zostaną, wpisane będą łącznie z decyzyą do sentencyonarza, z wymienieniem kto je ma zapłacić.

Co kwartał kancelarya rady stanu, przesyłać będzie wykaz takich kosztów, kontroli skarbowej, dla ściągnięcia ich od kogo należy, drogą przepisami wskazaną.

Przy wydaniu decyzyi, przyjmującej skargę do instrukcyi, ustanowienie kosztów będzie zawieszone aż do zapadnięcia wyroku stanowczego.

Art. 11. Odpis decyzyi odrzucającej skargę rekursową, najdalej w dni 8 po jej zapadnięciu, sekretarz stanu prześle za pośrednictwem właściwego naczelnika powiatu, do prezydującego w delegacyi czynszowej, który odpowiednio do przepisów art. 114 i 116 prawa o oczynszowaniu z urzędu, ogłoszenie jej na gruncie i wykonanie ostatecznego wyroku lub decyzyi członkowi ekonomicznemu zaleci.

Art. 12. W razie zapadnięcia w wydziale spornym decyzyi, orzekającej przyjęcie skargi rekursowej do instrukcyi, najdalej w dni 8 sekretarz stanu odpis tej decyzyi wraz z kopią skargi i spisem dowodów, w poparciu jej złożonych, prześle podsędkowi właściwego sądu pokoju, który bezzwłocznie, pod odpowiedzialnością z urzędu, poleci doręczyć przez

---

Żołnierz młody i niedoświadczony wstrzymał w centrze tylko impet pierwszej natarczywości nieprzyjaciela, prawe i lewe skrzydło jednakże zupełnie się rozwinęły i w nieporządku cofać się poczęły i zapewne cały pułk dostałby się był do niewoli, gdyby nie trzy działa w tyle za nami stojące nie były skutecznie przywitały nieprzyjaciela rzęsistym ogniem kartaczowym i szrapnelami.

Nieprzyjaciel spodziewając się znaczniejszych sił z naszej strony — cofać się począł i dozwolił nam na nowo się uformować w linią bojową. W tej potyczce straciliśmy 31 ludzi i 79 rannych. Ja sam odebrałem ranę bagnetową, lecz mało znaczącą.

Dnia następnego, febra i trudy tak mnie osłabiły, że musiałem podać się na listę lazaretu i zostałem odwieziony do Williamsburgu, gdzie pod namiotem w gorączce tydzień przeleżałem i na dobre się rozchorowałem. Doktór odesłał mnie do Jorktown, gdzie mógłem mieć więcej wygody. Po padnięciu tak fatalnem w nocy 18. Czerwca, i uderzeniu tak gwałtownem, ruptura się pokazała i tyle mnie dolegała, że doktór miał obawę, aby gangrena się niepokazała. Pijawek w całym lazarecie Jorktown, gdzie 3200 rannych i chorych leżało, znaleść niebyło można i tak samo lodu. Byłem w stanie najokropniejszym i sam niewiem jak mogłem przy gorącu tak niezmiernem i niewygodzie febrę przetrzymać trzy tygodnie przeszło.

W czasie mojej choroby nowiny jak najgorsze nas dochodziły z armii jenerała Mac Clellana z pod Riczmondu. Nieprzyjaciel pobił na wszelkich punktach jenerała Mac Clellana armią i nowiną nas doszła że nieprzyjaciel maszeruje ku Jorktown. Z powodu tej wiadomości wyszedł rozkaz, aby wszystkich chorych i rannych leżących w Jorktown powysyłać do rozmaitych miast portowych Ameryki północnej. Miasto Jorktown leży nad brzegami Jorkrywer i statki parowe odchodziły codzień do Waszyngthonu i Nowego Jorku.

Doktorzy zaczęli rewidować chorych pod osobistym dozorem doktora jeneralnego armii jenerała Dix, który komenderował fortecą Monroe i dywizyą pod Jorktown stojącą.

Przy rewizyi, doktór za niezdatnego do dalszej służby, dla mojej ruptury mnie uznał, dał świadectwo i wysłał dla wyleczenia do lazaretu w Baltimore w Maryland z więcej jeszcze rannymi i chorymi. Stanąłem po 30-godzinnej żegludze, osłabiony i cierpiący nakoniec w Baltimorze, gdzie lazarety tyle były już przepełnione, że nas za miasto wywieźli i umieścili w namiotach, gdzie leżeli na tyfus chorzy żołnierze. Obchodzono się z nami chorymi i rannymi zupełnie po barbarzyńsku, bez żadnej delikatności i usługi, — niepytano się nawet czy pić lub jeść żądamy.

(Dokończenie nastąpi.)

woźnego, nadesłane mu pisma stronie lub stronom zarekursowanym i dowód wręczenia sekretarzowi stanu nadeśle.

Art. 13. Jeżeli stroną zarekursowaną będą osadnicy jednej wsi, mający jeden i łączny interes w utrzymaniu zaskarżonej decyzyi lub wyroku, — odpis decyzyi wydziału spornego, kopia skargi i sumaryusz dowodów, przesłane będą przez sekretarza stanu dla wszystkich w jednym egzemplarzu, który podsędek poleci doręczyć sołtysowi lub ławnikowi.

Art. 14. W przypadkach artykułów 12, 13, sekretarz stanu o zapadłej decyzyi zawiadomi prezydującego w delegacyi czynszowej, dla objaśnienia strony lub stron zarekursowanych o treści tej decyzyi i o tem, że stósownie do art. 116 prawa o oczynszowaniu z urzędu, służy im możność wniesienia obrony na piśmie, za pośrednictwem jednego z obrońców przy radzie stanu. Oprócz tego tenże prezydujący objaśni stronę rekursującą, że skarga jest przyjętą do instrukcyi i że może ustanowić jednego z obrońców przy radzie stanu dla czynienia objaśnień przy wprowadzeniu sprawy.

Art. 15. Po otrzymaniu dowodów, doręczeń, art. 12 i 13 przepisanych, sekretarz stanu prześle wszystkie akta przewodniczącemu w wydziale spornym, który poleci wpisać sprawę do oddzielnie utrzymywanej kontroli i wyznaczy referenta, mającego się zająć zebraniem i uzupełnieniem dowodów.

Art. 16. W ciągu dni 30 od daty doręczeń art. 12 i 13 zastrzeżonych, wolno jest stronom bądź samym, bądź przez ustanowionych obrońców przy radzie stanu, przejrzeć akta i dowody w kancelaryi rady stanu, oraz złożyć po jednem piśmie objaśniającem z dołączeniem dowodów, jakie za potrzebne uznają. Stronie zarekursowanej służy prawo złożenia w tym samym czasie odpowiedzi na skargę.

Prawo przejrzenia akt i dowodów, oraz czynienia podań, służy także, aż do wpisania sprawy na wokandę składu rady stanu do spraw z oczynszowania wszystkim komisyom rządowym i prokuratorom królewskim, w razie gdy władze te powezmą wiadomość, że wyrok lub decyzya delegacyi czynszowej, zawiera w sobie uchybienia powodujące kasacyę, z przyczyn pod literami *d* i *e*, w art. 79 prawa o oczynszowaniu z urzędu wymienionych. Podania władz w kopiach w sposób artykułami 12 i 13 niniejszej instrukcyi przepisany, wręczane będą obrońcom stron lub samym stronom, gdyby obrońców nie ustanowiły.

Do odpowiedzi na te podania służy termin 30 dniowy, licząc od dnia wręczenia. O tym terminie, jako też o możności ustanowienia obrońcy, wręczający powinien objaśnić strony i o tem uczynić wzmiankę w poświadczeniu.

Art. 17. Przed upływem nawet powyższego terminu, jeżeli referent dostrzeże, że dla wyjaśnienia powodów kasacyjnych przez wydział sporny wytkniętych, albo później przez strony lub przez władze w artykule poprzednim wymienione wskazanych, zachodzi potrzeba ściągnięcia części lub całego dzieła delegacyi czynszowej, wtedy przygotuje odpowiedni raport na piśmie i ten wydziałowi spornemu przedstawi.

W razie zapadnięcia decyzyi instrukcyjnej, ściągnięcie akt lub dowodów nakazującej, sekretarz stanu takową wykona, znosząc się z prezydującym w delegacyi czynszowej, za pośrednictwem właściwego naczelnika powiatu.

Art. 18. Jeżeli niezajdzie potrzeba uzupełnienia instrukcyi i obrońcy, o ile przez strony ustanowieni zostali, złożą obrony, lub jeżeli upłyną termina w art. 16 zastrzeżone, referent sporządzi relacyę i przedstawi sprawę wydziałowi spornemu, a po zapadnięciu decyzyi, uznającej instrukcyę za ukończoną, przewodniczący w wydziale prześle akta sekretarzowi stanu, celem zakomunikowania ich przewodniczącemu w składzie rady stanu do spraw z oczynszowania. Ten ostatni poleci wpisać sprawę do wokandy i zawiadomić o terminie sądzenia sekretarza stanu, który ze swej strony zawiadomi o nim Obrońców.

Art. 19. Po przywołaniu sprawy referent odczyta relacyę. Następnie dozwolonemi będą obrońcom ustne objaśnienia sprawy. Może ich także żądać od obrońców przewodniczący, gdzieby tego uważał potrzebę. Poczem sekretarz stanu przedstawi ze swej strony objaśnienia, jakie za stósowne uzna.

Art. 20. Rada stanu w składzie do spraw z oczynszowania decyduje większością głosów.

Kasacyę części lub całości dzieła delegacyi czynszowej, mocną jest wyrzec, tak z mocy powodów przez wydział sporny wytkniętych, jako też z powodów, dostrzeżonych z urzędu w art 79 prawa o oczynszowaniu z urzędu wymienionych.

Art. 21. Sentencya wyroku orzekającego kasacyę, lub żądanie jej jako bezzasadne odrzucającego, zapisaną będzie w Sentencyonarzu na ten cel utrzymywanym i podpisaną przez wszystkich członków składu rady stanu do spraw z oczynszowania. Jednocześnie w wyroku obliczone będą koszta nieużytych lub nieopłaconych stempli i portoryi. Włożenie ich na stronę, przeciw której kasacya będzie wyrzeczoną, lub ich umorzenie zależeć będzie od uznania składu rady stanu do spraw z oczynszowania.

Koszta te wykazywane będą do egzekucyi w sposób artykułem 10. oznaczony.

Art. 22. Najdalej w dni 8 po zapadnięciu sentencyi, referent zredaguje minutę wyroku, która obejmować będzie: Intytulacyę panującego monarchy; datę zapadnięcia wyroku; obecność członków komplet składających; imiona, nazwiska i zamieszkanie stron, nazwiska stawających obrońców; konkluzye i wnioski w sprawie czynione; krótkie przedstawienie rzeczy i kwestyi pod rozstrzygnięcie poddanych; objaśnienia sekretarza stanu; motywa wyroku i jego sentencyę; zwykłą klauzulę egzekucyjną. Minuta ta, po przedstawieniu jej kompletowi, podpisem przewodniczącego i referenta opatrzoną zostanie.

Art. 23. Przeciwko tak wydanemu wyrokowi nie służy, ani opozycya zwyczajna, ani opozycya trzeciego, ani restytucya.

Art. 24. Wyrok, jaki zapadnie, czylibę skargę jako bezzasadną odrzucił, czyli też wyrok lub decyzyę delegacyi czynszowej skasował, sekretarz stanu, z urzędu, prześle w wypisie, przez siebie poświadczonym, wraz z aktami dowodami za pośrednictwem naczelnika powiatu prezydującemu w delegacyi czynszowej, dla wykonania tego wyroku, i postąpienia podług przepisów, zawartych w art. 82 i 115 prawa o oczynszowaniu z urzędu.

Wyroki rady stanu w składzie do spraw z oczynszowania, ogłaszane będą drukiem w Dzienniku Powszechnym.

Art. 25. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczonem być ma, Władzom, do których to należy, porucza się. Działo się w Warszawie, dnia 30. Grudnia 1862.

W. Ks. Namiestnik (podp.) Konstanty.

Naczel. rządu cywil., (podp.) A. hr. Wielopolski, marg. Myszkowski.

Dyrektor główny prezydujący w kom. rząd. sprawiedliwości, rzeczywisty radca stanu (podp.) Wosiński.

Sekretarz stanu (podp.) Enoch.

Francya.

Paryż, 7. Stycznia. — Dzisiejsze gazety donoszą, że cesarz nietylko będzie osobiście obecnym na zagajeniu ciała prawodawczego, ale jeszcze powie dłuższą i ważniejszą mowę przy tej sposobności, niż kiedykolwiek.

— Zamieszczony we wczorajszym Monitorze artykuł z dziennika Vera Cruzan skreśla w smutnych kolorach stan rzeczy w Meksyku i twierdzi, iż powszechnego głosowania tam przypuścić niemożna, bo lud składa się z samych szujów i pokraków meksykańskich. Jeżeli więc Forey chce się zapytać narodu meksykańskiego, jakiej pragnie formy rządu, kogo na prezydenta, to powinien zapytać się nie mas ludu, ale bogatych, którzy pragną spokojności i porządku. Czyliż nie widać z tego artykułu jasno, komu się przewróciło w głowie, czy Meksykanom, czy Francuzom, kiedy takie ostatni prawią banialuki.

— Książe Napoleon w połowie tego miesiąca wyjedzie w podróż, bo cesarz niechce, aby miał mowę w senacie, a książe niechce siedzieć na posiedzeniach senatu jak mumia zabalsamowana. Książe Napoleon odpłynie w dniu 15. Stycznia na jachcie swoim »Jerome« i popłynie do Egiptu, aby oglądać tam mumie i piramidy.

— Siódmy pułk liniowy przybył z Civita Vecchii do Tulonu, zkąd go powiezą do Vera Cruzu. Pułk ten z tego powodu szemrze na tę wyprawę, w której niemasz ani rozumu, ani pola do sławy, tylko błota, góry, pustynie i febry. Nie jedna tam dzielna głowa i nie jedno dzielne ramie odpocznie w złotych piaskach meksykańskich.

— La France skreśla w listach otrzymanych z Berlina smutny obraz tego, co się tam dzieje. Wedle nich ani myśleć można o ustąpieniu ze strony izby deputowanych i nie pozostanie nic innego koronie, jak albo swych ministrów oddalić albo chwycić się ostatecznych środków, a więc zamachu.

— Wedle wiadomości z Londynu, bitwa pod Frederiksburgiem żadnego niewywrze wpływu na angielską politykę, bo jeszcze strony obie dosyć są silne. Anglia nie miesza się tak rychło, skoro bijące się strony jeszcze mają dosyć tchu do dalszej wojny.

— Jeden z paryskich korespondentów do Czasu, mówiąc o tem co w Polsce od lat dwóch na rzecz emancypacyi i równouprawnienia żydów zrobiono, dodaje:

»Jakie skutki ten ważny akt na zewnątrz i wewnątrz kraju mieć będzie, już obliczyć można, czas zaś coraz więcej dowodów nastręczy. Izraelici na całej kuli ziemskiej sprzyjają nam teraz. W Paryżu zawiązało się towarzystwo polskie wszystkich wyznań religijnych. Na czele stoją rabin Astrom, Munch, Bernard, Levi, Cohen itd. Organem stowarzyszenia są Archives-Israelites, wydawane od lat 20 przez p. Cohen. Pismo wspomnione od początku założenia było otwarte dla obrońców dobrej sprawy. Jest ono zarazem organem głównym towarzystwa de l'Alliance Universelle des Israelites. Stowarzyszenie polskie rozpoczęło nabożeństwem w kościele, tj. mszą św. i nabożeństwem w synagodze, to jest modlitwami. Izraelici asystowali mszy św., chrześcianie byli przytomni modłom wyznania Mojżesza. Potem na zebraniu u rabina były rozprawy, w których i księża polscy udział brali. Ci ostatni powstawali na talmud, zarzucając mu szerzenie nienawiści przeciw chrześcianom. Doktorzy Izraela, rabini, na obronę swoich ksiąg cytowali wyjątki dowodzące, że talmud sprawiedliwych różnowierców z raju nie wyklucza, że lichwy pobierać zakazuje, że rolnictwo jako główne Izraelitom zatrudnienie zaleca. Możnaby obrońcom zrobić uwagę, że w zgromadzeniu wiernych wyznania mojżeszowego znajdują się widać kazuiści, którzy tekst talmudu fałszywie przedstawiają, skoro tak mało żydów do roli się bierze, a tak wielu na lichwę pożycza. Ale podobny zarzut mógłby także wywołać replikę, dla czegoście nas od własności wyłączali i prawami wyjątkowemi krępowali? Zgromadzenie postanowiło zalecać Izraelitom w Polsce naukę języka polskiego i przykładać starań do upowszechnienia takowej. We Francyi jest wielu Izraelitów, którzy hebrajskiego języka nie znają i tylko francuskim posługują się. Nie ma już mowy o dyalekcie naszych Izraelitów, który włościanie miejscowi czasem rozumieją, ale w żadnym innym kraju współwyznawcy nie znają. W Alzacyi, która ze wszystkich prowincyj francuskich najwięcej liczy żydów, nasi rodacy wyznania mojżeszowego, języka niemieckiego nie posiadają, zrozumieć się nie dadzą. Stowarzyszenie, o którem wyżej mówiłem, zawiązało stosunki z Izraelitami w Anglii zamieszkałymi, a wiadomo, że liczba ich jest wielka. Jest rzeczą przewidzianą, że wkrótce węzeł spójni jawniej, silniej i zbawienniej połączy dobrze życzące dzieci Izraela. Tylko wróg lub umysłowem zaślepieniem dotknięte indywidua mogą nie widzieć w wielkim akcie równouprawnienia Izraelitów, zorzy przyszłości lepszej. Dla wszystkich słońce świeci. Warto ażeby też dla wszystkich jedno prawo było.«

— Dzienniki francuskie z 4. t. m. zajmują się silnie zawikłaniami środkowo-azyatyckiemi, wywołanemi wyprawą Dost Mahometa do Heratu, które to zawikłania są w istocie sporem między Anglią a Rosyą, jak to przedstawiliśmy, wskazując, iż wojsko Dost Mahomeda jest niejako przednią strażą angielską, gdy Persowie uważani być mogą za przednią straż rosyjską. Persya nawet zażądać miała pośrednictwa Rosyi i Francyi. Journal des Débats wprawdzie niechce wierzyć, aby Dost Mohamed działał pod wpływem angielskim, lecz pod tym względem bezstronnie sądzący, niemają wątpliwości.

Kronika miejscowa.

Zeszłośrodowe posiedzenie reprezentantów miasta Poznania zagaił pierwszy burmistrz, tajny radzca regencyjny Neumann, który z upoważnienia magistratu wprowadził do zgromadzenia nowo wybranych członków. Swieżo wybrani są pp. Matecki, Jeziorowski, Salamon Jaffe, Lüpke, Walther, Hantke, Berger, Knorr, R. Asch, Tschuschke, Pilet i H. Bielefeld. Pod laską najstarszego członka p. Bergera przystąpiło zgromadzenie do wyboru przewodniczącego i jego zastępcy. Przewodniczącym został p. radca sprawiedliwości Tschuschke, prawie jednogłośnie wybrany, zastępcą jego radca kancellaryjny pan Knorr większością głosów; na rzecznika pana Pileta padło 5 głosów, na p. dra Cegielskiego 3. Następnie zajmowało się zgromadzenie projektem prowadzenia kolei żelaznej z Kutna do Poznania. Postanowiono wysłać razem z deputacyą stanową powiatu wrzesińskiego kilku obywateli miasta Poznania do Warszawy, którzyby tam w interesie pomienionej linii kolei żelaznej działali. Do deputacyi tej wybrano pp. Hebanowskiego, Annussa i Breslauera, i jeżeli czas mu pozwoli, przewodniczącego zgromadzenia reprezentantów miasta, radzcę sprawiedliwości p. Tschuschkiego. Z powiatu wrzesińskiego udają się do Warszawy pp. landrat Freymark i właściciele dóbr Pilaski i Łaszczyński. Pierwszy burmistrz miasta Poznania, którego także proszono, ażeby wziął udział w owej deputacyi, wymówił się słabością zdrowia. Na tem skończyły się obrady onegdajsze zgromadzenia reprezentantów.

— Ludność W. Ks. Poznańskiego wynosi podług spisu ludności z d. 3. Grudnia 1861 r. w ogóle 1,485,550 dusz. Z rzeczonej ilości przypadają na pojedyńcze powiaty następujące liczby. Powiat wrzesiński 36,016, z tych 53 osób wojskowych (miasto Września 3347, Miłosław 1589, Żerków 1557). Powiat pleszewski 58,902, pomiędzy którémi 53 osób wojskowych, (Pleszew 6182, Jarocin 2075, Nowemiasto n. W. 1355, Mieszków 607). Powiat średzki 47,550, z tych 50 wojskowych, (Sroda 2896. Powiedziska 1802, Kostrzyn 1700, Zaniemyśl 1292). Powiat śremski 54,670, z tych 634 wojskowych, (Srem 5307, pomiędzy którémi 609 wojskowych. Kórnik 3157, Dolsk 1475. Mosina 1260, Bnin 1235, Książ 1076, Jaraczewo 1074). Powiat kościański 61,211, z tych 45 wojskowych, (Kościan 3491, Smigiel 3242, Czempin 1823, Wielichowo 1444, Krzywiń 1154). Powiat bukowski 54,614, pomiędzy którémi 43 wojskowych (Grodzisk 3959, Lwówek 2507, Buk 2362, Opalenica 1342, Nowy Tomyśl 1188). Powiat poznański 101,772, z tych 7371 wojskowych (Poznań 51,232, pomiędzy którémi 7353 wojskowych, Swarzędz 3083, Stęszewo 1451). Powiat obornicki 46,885, z tych 44 wojskowych (Rogoźno 5009, Oborniki 2007, Mur. Goślina 1594, Ryczywół 1119). Powiat szamotulski 48,391, pomiędzy którémi 530 wojskowych (Szamotuły 3864, z tych 497 wojskowych, Wronki 2541, Pniewy 2402, Obrzycko 1739, Ostroróg 872, Nowy Most 748). Powiat międzychodzki 47,110, z których 43 wojskowych (Skwierzyna 6265, Międzychód 3285, Sierakowo 2514, Bledzianowo 1498. Kamionna 773). Powiat międzyrzecki 44,378, z tych 30 wojskowych (Międzyrzecz 4910, Trzciel 2476, Zbąszyń 1863, Byczyna 1810, Brójce 1602). Powiat babimostski 54,129, pomiędzy którémi 402 wojskowych (Wolsztyn 2932, Babimost 2323, Kargowa 2171, z tych 366 wojskowych, Rakoniewice 2042, Kębłowo 1210, Kopanica 1049, Rostarzewo 850). Powiat wschowski 61,520, z tych 1527 wojskowych (Leszno 10,192, 960 wojskowych. Wschowa 6598, 560 wojskowych, Swięciochowa 1547, Osieczna 1512, Rydzyna 1493, Szlichtyngowa 1102, Zaborowo 826). Powiat krobski 72,858, pomiędzy temi 687 wojskowych (Rawicz 10,408, pomiędzy którémi 652 wojskowych, Gostyń 2838, Bojanowo 2026, Jutrosin 1998, Poniec 1958, Sarnowa 1714, Górka 1693, Krobia 1681, Dubin 638, Piaski 592). Powiat krotoszyński 61,514, pomiędzy którémi 1035 wojskowych (Krotoszyn 8459, 820 wojskowych, Zduny 3472, 181 wojskowych, Koźmin 3348, Kobylin 2360, Borek 1893, Pogorzelica 1318, Dobrzyca 1102). Powiat odolanowski 55,278, pomiędzy którémi 211 wojskowych (Ostrów 7220, z których 189 wojskowych, Sulmierzyce 2514, Odolanów 1931, Raszków 1381). Powiat ostrzeszowski 56,443, pomiędzy temi 54 wojskowych, Kępno 5909, Ostrzeszów 2332, Grabów 1442, Mixtat 1365, Baranów 936). W rzeczonych siedemnastu powiatach obwodu regencyi poznańskiéj żyje 963,441 dusz, pomiędzy którémi 12,812 wojskowych. Obejmują one 91 miast, z 274,590 mieszkańcami, pomiędzy którymi 12,706 wojskowych.

Obwód regencyi bydgoskiéj mieści: w powiecie czarnkowskim 65,985 dusz, pomiędzy którémi 32 wojskowych (Czarnków 4120, Wieleń 3920, Trzcianka 3781). Powiat chodziezki 51,992, pomiędzy temi 819 wojskowych (Piła 6890, pomiędzy którémi 792 wojskowych, Chodzież 3385, Ujście 2269, Margonin 2207, Samocin 2136, Budzyń 1820). Powiat wyrzyski 55,995, pomiędzy temi 221 wojskowych (Nakło 4487, pomiędzy temi 182 wojskowych, Łobżenica 2791, Mrocza 1529, Wysoka 1151, Wyrzysk 1049, Miasteczko 1025). Powiat bydgoski 79,055, z tych 1970 wojskowych (Bydgoszcz 22,474, pomiędzy którémi 1950 wojskowych, Koronowo 2926, Fordon 1767, Szulec 711). Powiat szubiński 53,292, pomiędzy temi 47 wojskowych (Szubin 3302, Kcynia 2568, Łabiszyn 2265, Żnin 1922, Barcin 855, Gąsawa 730). Powiat inowrocławski 67,094, pomiędzy temi 614 wojskowych (Inowrocław 6664, z których 565 wojskowych, Strzelno 3188, Gniewkowo 1387, Kruświca 639). Powiat mogilnicki 39,674, pomiędzy temi 61 wojskowych (Trzemeszno 3964, Mogilno 1479, Pakość 1202, Gębice 764, Kwieciszewo 746, Wilatowo 588, Rogowo 423). Powiat gnieźnieński 55,641, pomiędzy temi 1322 wojskowych (Gniezno 8520, pomiędzy temi 1280 wojskowych, Kłecko 1554, Witkowo, 4546, Czerniejewo 1302, Powidz 1223, Kiszkowo 605, Mielżyn 473. Żydowo 375). Pow. wągrowiecki 53,381, pomiędzy temi 48 wojskowych (Wągrowiec 3366, Gołańcz 1495, Skoki 1225, Mieścisko 866, Łopienno 782, Łekno 712, Janowiec 703). Obwód rejencyi bydgoskiej mieści w 9 powiatach 522,109 dusz, pomiędzy którémi jest 5134 wojskowych osób. W tych to dziewięciu powiatach jest 52 miast obejmujących 128,631 mieszkańców, pomiędzy którymi jest 5091 osób wojskowych.

W. Ks. Poznańskie w swych 26 powiatach ma 1,485,550 dusz, pomiędzy którémi jest 17,946 osób wojskowych. W tychże powiatach znajduje się 143 miast obejmujących 403,221 mieszkańców, z których 17,797 jest wojskowych. Wsie liczą 1,082,329 dusz, pomiędzy którémi jest 149 wojskowych.

Przybyli do Poznania dnia 10. Stycznia.

BAZAR: Małecki z Wrześni, Niemojewska z Sliwnik, hrabia Bniński z Samostrzela, Mikorski z Kruchowa, Malczewski z Smolar.

POD CZARNYM ORŁEM: Böthelt z Trzebisławek, Mittelstädt z Latalic, Harmel z Leśniewa, Jackowski z Pałczyna.

STERNA HOTEL EUROPEJSKI: Żółtowscy z Zajączkowa, Trawiński z Kruchowa, Rogaliński z Cerekwicy, Radzimińska z Zdziechowic, von Marbach i von Reden-Galen z Drezna, Hürtienne z Brukseli, Steffen z Lipska, Hepel i Eichmann z Frankfurtu.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: Schauer z Moguncyi, Friedländer i Jarecki z Wrocławia, Segall z Magdeburga, Böring z Paryża, Geppert, Wolff i Wiens z Berlina.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: Gladysz z Kurlandyi, Gutmann z Tylży, Bruck i Thiele z Berlina.

HOTEL DU NORD: JO. ks. Czartoryski z Wiednia, Gorzewicz z Bydgoszczy, hr. Sternberg z Małpina, Zakrzewski z Żabna, Gorzeński z Gembic, Lewandowski z Oborzysk, Brzostowski z Mohilewa.

W MIESZKANIU PRYWATNEM: Kirste z Swidnicy, w twierdzy Wildeckiej; Kozłowska z Warszawy, Rycerska ul. 2.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 9. Stycznia 1863.

Żyto (węcpel po 25 szefli) słabo. Na Styczeń $39\frac{2}{3}$ list. $\frac{7}{12}$ pien., na Styczeń Luty $39\frac{2}{3}$ list. $\frac{7}{12}$ pien., na Luty Marzec $39\frac{7}{12}$ pł., na Marzec Kwiecień 40 list. $39\frac{3}{4}$ pien., na wiosnę $40\frac{1}{12}$ list. 40 pien., na Kwiecień Maj 40 pł.

Okowita (beczka 8000 kwart Trallesa) mały obrot. Wpowiedziano 10000 kwart. Na Styczeń $13\frac{5}{6}$ pł., na Luty $13\frac{11}{12}$ list. $\frac{7}{8}$ pien., na Marzec $14\frac{1}{8}$ list. $\frac{1}{12}$ pien., na Kwiecień $14\frac{1}{4}$ list. i pien., na Maj $14\frac{1}{2}$ list. i pien., na Czerwiec $14\frac{5}{6}$ pł.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 9. Stycznia.

Pszenica 60—73 tal.

Żyto na Styczeń $46\frac{1}{2}$ tal., na Styczeń Luty $46\frac{3}{8}$ tal., na wiosnę $46\frac{3}{8}$—$46\frac{1}{8}$ tal.

Jęczmień wielki i mały 31—38 tal.

Groch do gotowania 48—54 tal.

Groch na pastwę 43—45.

Oléj rzepiowy na Styczeń $14\frac{5}{6}$—$\frac{7}{8}$—$\frac{5}{6}$ tal., na Kwiecień Maj $14\frac{1}{2}$—$\frac{5}{8}$—$\frac{7}{12}$ tal., na Maj Czerwiec $46\frac{11}{24}$—$\frac{7}{12}$—$\frac{1}{2}$ tal.

Olej lniany $13\frac{5}{6}$ tal.

Okowita na Styczeń i Styczeń Luty $14\frac{2}{3}$—$\frac{7}{12}$ tal., na Luty Marzec $14\frac{5}{6}$—$\frac{3}{4}$ tal., na Kwiecień Maj $15\frac{7}{24}$—$\frac{1}{4}$ tal., na Maj Czerwiec $15\frac{13}{24}$—$\frac{11}{24}$—$\frac{1}{2}$ tal., na Czerwiec Lipiec $15\frac{19}{24}$—$\frac{3}{4}$ tal.

Kurs giełdy Berlińskiéj.

Dnia 9. Stycznia 1863.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna. . . .	$4\frac{1}{2}$	—	$101\frac{7}{8}$
„ z roku 1859.	$4\frac{1}{2}$	—	$107\frac{1}{4}$
„ z roku 1856.	$4\frac{1}{2}$	—	102
„ z roku 1853.	4	—	$99\frac{1}{2}$
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	$89\frac{7}{8}$
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj .	$3\frac{1}{2}$	$89\frac{7}{8}$	—
dito miasta Berlina.	$4\frac{1}{2}$	—	103
dito „	$3\frac{1}{2}$	—	$89\frac{7}{8}$
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	$92\frac{1}{4}$
dito dito	4	—	102
dito Pruss Wschodnich . .	$3\frac{1}{2}$	—	$88\frac{1}{2}$
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	—	$92\frac{1}{4}$
dito dito	$4\frac{1}{4}$	—	$100\frac{5}{8}$
dito W. X. Poznańskiego .	4	—	$103\frac{7}{8}$
dito W. X. Poznańskiego .	$3\frac{1}{2}$	—	99
dito W. X. Pozn. (nowe). .	4	—	$97\frac{3}{4}$
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito Pruss Zachodnich . . .	$3\frac{1}{2}$	—	$88\frac{1}{8}$
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$99\frac{1}{8}$
Obligacye miejskie II. Em. Pozn. . .	4	—	$98\frac{1}{4}$
Obligacye prowincyalne Poznańskie .	5	$102\frac{1}{2}$	—
Papiery banku prow. Poznańskiego .	—	—	$97\frac{1}{4}$
Louisdory	—	—	$110\frac{1}{4}$
Akcye kolei żelazn. Starogr. Pozn.. .	4	—	109